इषꣳ सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्ज्जꣳ सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। रयिꣳ सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पुष्टिꣳ सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। प्रजाꣳ सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पशून् सन्धत्तं तान्मे जिन्वतं" इति॥ अथाध्वर्युः शुक्रपात्रं प्रतिप्रस्थाता मन्थिपात्रञ्चादाय उत्तरे वेदेः पश्चाद्भागेऽवस्थापयतः स्वहस्तस्थिते पात्रे परस्परसंसृष्टे कुरुतः। यद्वा स्वकीयावरत्नी परस्परसंसृष्टौ कुरुतः। हे ग्रहौ युवां 'ब्रह्म' यजमानसम्बन्धिनीं ब्राह्मणजातिं 'सन्धत्तं' स्वोचितधर्म्मराहित्यं यथा न भवति तथा सम्पादयतम्। किञ्च मे तद्ब्रह्म मदीयां ब्राह्मणजातिं 'जिन्वतं' प्रीणयतम्। एवमपि सर्व्वत्र योज्यम्॥ 'क्षत्रं' देशाधिपतिस्वामिगता क्षत्रियजातिः। 'इडं' इत्यन्नम्। 'ऊर्ज्जं' क्षीरादिरसः। 'रयिं' धनम्। 'पुष्टिः' शरीरपोषः। 'प्रजाः' पुत्रपौत्रादिः। 'पशवः' गवादयः॥

कल्पः। 'स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा शुक्रपाः प्रणयन्तु' इति। 'शुक्रमध्वर्य्युरादत्ते' इति पूर्व्वोक्तग्रहसन्धानात् प्रागेवेदमुपादानम्। पाठक्रमादर्थक्रमस्य बलवत्त्वात्॥ हे शुक्रग्रह त्वमस्माभिः स्तुतोऽसि। हे 'जनधाः' जनानां धारयितः। 'शुक्रपाः' ये देवाः शुक्रपात्रस्थस्य सोमस्य पातारस्ते त्वां प्रकर्षेणाहवनीयसमीपे नयन्तु॥ १॥

कल्पः। 'सुवीराः प्रजाः प्रजनयन् परीहि। शुक्र शुक्रशोचिषा' इति। 'दक्षिणेनाध्वर्य्युः प्रतिपद्यते' इति पात्रं हस्तेन गृहीत्वा हविर्धानस्य पूर्व्वद्वारि निर्गत्योत्तरवेदेर्दक्षिणेन मार्गेण पूर्व्वस्यां दिश्यध्वर्य्युर्गच्छति। हे शुक्रग्रह 'शुक्रशोचिषा' भास्व-